

'VERRASSINGS- FIETS-TOCHT'

'Draai het wielkje in het rond en klap maar in je handjes!' want 62 km fietsen is zéker een applausje voor jezelf waard!

Dinsdag 10 September om 8.30 uur begon ons eerste actieve uitje na de zomerstop. De zon scheen volop en 31 sportieve dames stonden klaar met de fiets bij de Pekhoeve.

Het was een 'imposante' rij dames die naar België trokken. Bij de kapel van Strijbeek sloegen wij linksaf en reden langs restaurant 't Smokkelaartje. Via meerdere knooppunten kwamen we langs camping Ponderosa en zo bij Baarle Nassau. Hier hadden we de eerste koffiestop. Waar kwamen wij terecht?..... in een echt bejaardenhuis: St-Janshove!

Dit was de eerste

verrassing! Hier werden wij hartelijk ontvangen. Sommige bejaarden keken wat verbaast op door deze zoete inval! Wij kregen goede koffie, (2x) met een heerlijke warme appelflap! Na een gezellige pauze weer op de fiets. Wij staken de Chaamse weg over en kwamen bij het Bels

Lijntje, een prachtig lang fietspad, maar wèl met tegenliggers, dus oppassen geblazen! Bij het bordje Zondereigen gingen wij naar rechts en kwamen bij het **'dodendraad monument' uit WO 1**. Hier een korte stop met uitleg bij 'Het Schalthaus K5,' precies op de grens België-

Nederland. Zondereigen werd bezet door de Duitsers in 1914. Om de twee km. stond zo'n schakelhuisje met een Duitse wacht, die bewapend was. Zo konden ze delen 'stroomvrij' maken voor onderhoud en om slachtoffers weg te halen, die geëlektrocuteerd waren. Er stond 2000 volt op de draad en deze liep van Zeeland tot aan Limburg toe. Vele doden zijn gevallen. Vluchten was haast niet mogelijk. Wij waren erg onder de indruk!

We kwamen langs de schapen-en ijsboerderij 'Vaneleke.' Vervolgens via de 'Landlopersroute' en prachtige rustige landweggetjes kwamen langs de levensmiddelenwinkel 't Worteltje' in Wortel. Bij café 'in Holland' ben je dan weer in Nederland. Bij knooppunt 19 kwamen we bij Stoepe Steede en Haldijk.

Toen de tweede verrassing! Een excursie op de Alpaca Farm in Castelré, waar wij ineens voor stonden! Een hele leuke en interessante belevenis!

In een grote stal mochten wij onze lunch nuttigen. Koffie en thee werd geschonken door Lucienne en haar man Piet, de eigenaren van de Farm. Na de lunch nam ieder van hen een groep mee

voor de rondleiding. Twee mensen met een enorme 'passie' voor dit fokbedrijf. Vroeger waren zij

veeboeren, maar door alle strenge regels uit Den Haag zijn ze daarmee gestopt.

Met drie zwangere Alpaca merries zijn ze gestart. Met de eerste Alpaca hengst wonnen zij meteen prijzen. Inmiddels hebben zij 43 Alpaca's!

Alpacawol is de mooiste en zachtste wol die er bestaat, maar helaas is er weinig animo voor, vanwege de hoge prijs voor die wol. De witte wol is het duurst, die kun je nl. verven. De bruine wol niet. Deze dieren komen oorspronkelijk uit Peru en het Andesgebergte.

De oorspronkelijk namen zijn voor het vrouwtje, HEMBRA, voor het mannetje, MACHO en voor het veulentje CRIA, Spaanse benamingen.

In Nederland zijn er over de tweehonderd farms. Met de verkoop van de dieren en het dekken met hun top hengsten bij merries van andere farms en de wol verdienen ze iets, meestal moet er geld bij! Beiden hebben dan ook nog een andere

baan om van te kunnen leven. Na hun werk zijn ze tot laat in de avond bezig met de dieren.

De prijs voor een Alpaca varieert vanaf € 500 tot wel € 50.000! Ze worden dan ook regelmatig gestolen uit de weilanden. Groot probleem voor de fokkers!

Vooraf het 'dek ritueel' is een mooi verhaal! De merrie gaat op de grond plat op haar buik liggen, dan kruipt de hengst er bovenop en blijft er vervolgens ongeveer

drie kwartier op liggen met zijn geslacht in de merrie. Al die tijd maakt hij een vreemd soort keelgeluid en door dit geluid krijgt het vrouwtje een "eisprong!" Zij hebben dus géén maandelijkse cyclus of iets dergelijks. Grote hilariteit bij ons vrouwen natuurlijk! Wanneer zij zwanger is, duldt zij géén

man meer aan haar lijf en zo weet de fokker dat het gelukt is. Dit wordt 4x getest met dezelfde hengst voor ze het zeker weten. De dracht duurt rond de 12 maanden.

Hierna weer op de fiets en via het 'Vagevuur' naar de 'Hemel!' Ja ja wie kan dat navertellen! (het zijn echte straatnamen!) om uiteindelijk onze dorst te lessen op het zon overgoten terras bij 'Toontje Schoen,' waar ook de Chaamse bierbrouwerij De Pimpelmeesch is.

Dit was de derde en laatste verrassing!

Om 18.00 uur waren wij weer heelhuids in Ulvenhout na 62 km. gefietst te hebben met maar één lekke band. Gelukkig was Ad Leuris onze 'reddende Engel' en altijd ergens in de buurt met zijn auto om de pechvogel snel op te halen!

Veel dank hiervoor Ad!!

Lieve dames van de organisatie van deze tocht, Tineke, Toos, Ria en Elly,..... **HARTELIJK BEDANKT VOOR DEZE HÉÉRLIJKE DAG!**

Marijke Smit.